

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/14/2021
Identifikačné číslo spisu: 7018200984
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7018200984.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: BEK Dvorianky, s.r.o. so sídlom Dvorianky č. 184, IČO: 44 999 763, právne zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o. , so sídlom Zoborská č. 13, Košice, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie, so sídlom Jeséniova č. 17D, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 23 950 015 18/6807-29362/Juš zo dňa 3.9.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/147/2018-66 zo dňa 10.6.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
Žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 6S/147/2018-66, zo dňa 10.6.2021 Krajský súd v Košiciach ako správny súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo: 23 950 015 18/6807-29362/Juš zo dňa 3.9.2018 ako aj prvostupňového správneho rozhodnutia Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice číslo: 23 954 008 18/5070-18288/Tir zo dňa 6.6.2018, alternatívne zmeny tohto rozhodnutia v spojení s rozhodnutím žalovaného v časti výroku o výške uloženej peňažnej pokuty tak, že ukladá žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 160 eur.

2. Prvostupňovým správnym rozhodnutím číslo: 23 954 008 18/5070-18288/Tir zo dňa 6.6.2018 (ďalej prvostupňové rozhodnutie) Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Košice, odbor inšpekcie ochrany ovzdušia, uložil žalobcovi pokutu v súlade s § 24 ods. 4 zákona č. 137/2010 Z.z. o ovzduší v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o ovzduší) pokutu za nedodržanie zákona o ovzduší zistené kontrolou vykonanou dňa 21.11.2017 na strednom zdroji znečisťovania ovzdušia Bioplynová stanica Dvorianky, na zariadení kogeneračná jednotka GE Jenbacher, umiestnenom v mieste sídla spoločnosti, podľa § 30 ods. 4 zákona o ovzduší vo výške 2000 eur, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 15 ods. 1 písm. b/ cit. zákona tým, že prevádzkovateľ stredného

zdroja znečisťovania ovzdušia nedodržel ustanovený emisný limit pre znečisťujúcu látku oxidy dusíka (NO_x) - oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjadrené ako oxid dusičitý vyjadrené ako oxid dusičitý (NO₂), ďalej len NO₂. Ustanovený emisný limit je 190 mg/m³, pričom kontrolným emisným meraním boli na zariadení kogeneračná jednotka GE Jenbacher zistené priemerné emisné hodnoty 248 mg. m⁻³, 244 mg.m⁻³, 245 mg.m⁻³. Prvostupňový správny orgán uviedol, že kontrolou vykonanou dňa 21.11.2017 bolo zistené porušenie § 15 ods. 1 písm. b/ zákona o ovzduší tým, že účastník konania na zdroji znečistenia ovzdušia Bioplynová stanica Dvorianky na zariadení kogeneračná jednotka vyššie špecifikovanom nedodržel ustanovený limit pre znečisťujúcu látku pre NO₂. Ustanovený emisný limit je 190mg/m³, pričom kontrolným emisným meraním boli zistené priemerné emisné hodnoty ako sú uvedené vo výroku. Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol Protokol o výsledku kontroly z diskontinuálneho merania emisií č. 3/2018 zo dňa 9.1.2018, ktorého prílohou je správa o diskontinuálnom meraní emisií z kogeneračnej jednotky GE Jenbacher Bioplynovej stanice Dvorianky spoločnosti BEK Dvorianky s.r.o. vybraných znečisťujúcich látok CO a NO_x, č. 14/KE/2017 zo dňa 8.12.2017 a zápisnica o prerokovaní Protokolu o výsledku kontroly zo dňa 16.1.2018. Vo vzťahu k vyjadreniu žalobcu k začatiu správneho konania vo veci uloženia pokuty uviedol, že nemôže akceptovať požiadavku účastníka, aby správne konanie zastavil, keďže preukázateľne došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 15 ods. 1 písm. b/ cit. zákona. Neboli zistené také nové skutočnosti, ktoré by spochybnili alebo vyvrátili skutkový stav zistený v čase kontroly a dospel k záveru, že preukázateľne došlo k porušeniu citovaného ustanovenia. Ďalej konštatoval, že dňa 19.2.2018 uložil účastníkovi konania opatrenie na nápravu v termíne do 31.7.2018. Splnenie uloženého opatrenia na nápravu nebolo ku dňu vydania tohto rozhodnutia o uložení pokuty preukázané, t. j. pred stanoveným termínom do 31.7.2018 v zmysle rozhodnutia o uložení opatrenia na nápravu. Čo sa týka výšky pokuty poukázal na § 30 ods. 4 cit. zákona, podľa ktorého správny orgán uloží prevádzkovateľovi stredného zdroja pokutu od 160 eur do 33 000 eur. Pri výške uloženej pokuty vychádzal zo závažnosti zisteného nedostatku a jeho vplyvu na životné prostredie, keďže účastník si nespĺnil základnú povinnosť vyplývajúcu z tohto zákona. Nameraná maximálna hodnota hmotnostnej koncentrácie NO₂ predstavovala 1,3 násobok ustanoveného emisného limitu, čím účastník negatívne ovplyvnil životné prostredie. Prvostupňový správny orgán taktiež prihliadol na to, že išlo o prvé porušenie povinnosti na úseku ochrany ovzdušia, ktoré bolo zistené a ďalej prihliadal na prístup pri vykonávanej kontrole účastníka konania a z uvedených dôvodov stanovil výšku pokuty pri dolnej hranici možného rozpätia.

3. Preskúvaným rozhodnutím číslo: 23 950 015 18/6807-29362/Juš zo dňa 3.9.2018 (ďalej preskúvané rozhodnutie) žalovaný ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný v preskúvanom rozhodnutí uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí je dostatočne popísaný skutkový stav, zohľadnená závažnosť zistenia porušenia zákona o ovzduší, jeho vplyv na životné prostredie a spôsob určenia výšky pokuty. Bolo jednoznačne preukázané porušenie zákona o ovzduší nedodržaním emisného limitu, kde namerané priemerné hodnoty hmotnostnej koncentrácie NO₂ predstavovali 1,3 násobok ustáleného emisného limitu. Každé nedodržanie emisného limitu má za následok zvýšenie emisií znečisťujúcich látok v ovzduší a tým zhoršenie kvality ovzdušia. Rozmedzie pre uloženie pokuty za porušenie, ku ktorému došlo, je podľa § 30 ods. 4 cit. zák. od 160 eur do 33 000 eur, výška pokuty 2000 eur je takmer na spodnej hranici stanoveného rozmedzia a predstavuje len 6% z celkovej možnej výšky uloženia pokuty. Čo sa týka odvolacej námietky, že prvostupňový orgán založil svoje rozhodnutie a odôvodnenie výšky pokuty na nesplnení povinnosti opatrenia zo dňa 19.2.2018, hoci v čase prvostupňového rozhodnutia ešte plynula lehota na preukázanie splnenia tohto opatrenia, uviedol, že prvostupňový orgán zmienil uložené nápravné opatrenie zo dňa 19.2.2018 ako sprievodnú informáciu, ktorá nemala vplyv pri rozhodovaní o uložení pokuty, čo jednoznačne z rozhodnutia o pokute vyplýva.

4. Na základe správnej žaloby vo veci rozhodol správny súd, ktorý napadnutým rozsudkom č.k. 6S/147/2018-66, zo dňa 10.6.2021 správnu žalobu zamietol. Zdôraznil, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu § 15 ods. 1 písm. b/ zákona o ovzduší vzhľadom na namerané hodnoty NO₂ pri kontrole vykonanej dňa 21.11.2017. Všetky žalobné námietky vo svojej podstate sa týkali hlavne nedostatočného a neprimeraného odôvodnenia výšky uloženej pokuty. Poukázal na posudzovanie správnej úvahy pri ukladaní pokút a konštatoval, že

konania na prvostupňovom orgáne a odvolacom orgáne nie sú oddelené konania, ale tvoria jeden celok z ktorého musí vychádzať aj správny súd. Prvostupňový správny orgán uviedol, že vychádzal zo závažnosti zisteného nedostatku a jeho vplyvu na životné prostredie, pričom nameraná maximálna hodnota hmotnostnej koncentrácie NO₂ predstavovala 1,3 násobok ustanoveného emisného limitu, čím žalobca negatívne ovplyvnil životné prostredie. Rovnako prihliadol, že u účastníka ide o prvé porušenie povinnosti na úseku ochrany ovzdušia ako aj na prístup žalobcu pri vykonávanej kontrole, a preto stanovil výšku pokuty pri dolnej hranici možného rozpätia. S daným odôvodnením sa žalovaný stotožnil. Správny súd uloženie sankcie vo výške 2000 eur vzhľadom na možnosť uloženia sankcie v rozsahu od 160 eur do 33000 eur nepovažoval za neprimerané. Oba správne orgány jednoznačne odôvodnili, čo ich viedlo k uloženiu sankcií vo výške 2000 eur, pričom uviedli jednotlivé poľahčujúce ako aj pritvrdzujúce okolnosti, ktoré ovplyvnili určovanie výšky sankcie. Tiež uviedol, že účelom uloženej sankcie nie je len úloha individuálnej a generálnej prevencie, ale aj represívna zložka. V danom prípade ide o objektívnosť zodpovednosť vyplývajúcu z porušenia emisných limitov. Ohľadne námietky, že ešte pred dátumom, ktorý bol stanovený žalobcovi na nápravu opatrením zo dňa 19.2.2018 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, poukázal na text odôvodnenia prvostupňového orgánu a to, že „splnenie uloženého opatrenia na nápravu nebolo ku dňu vydania tohto rozhodnutia o uložení pokuty preukázané, t. j. pred stanoveným termínom do 31.7.2018 v zmysle uvedeného rozhodnutia IŽP Košice o uložení opatrenia na nápravu“. Konštatoval, že uloženie pokuty pred uplynutím lehoty stanovenej na nápravu v opatrení nemožno považovať za taký nedostatok, ktorý by spôsobil vadu konania pred správnym orgánom.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP a k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. K porušeniu práva na spravodlivý proces uviedol najmä, že napadnutý rozsudok, rovnako ako aj napadnuté správne akty, neobsahujú náležité odôvodnenie uloženia sankcie v určitej výške, nerozoberajú postup či výpočet uloženej pokuty. Rovnako absentuje aj rozbor dôvodov potreby sankcionovať týmto spôsobom nesplnenie povinnosti uloženej napadnutým správnym aktom. Ďalej mal za to, že prvostupňový orgán pri určovaní výšky uloženej pokuty nesprávne vzal do úvahy nesplnenie uloženej povinnosti na vykonanie nápravy, hoci lehota na jej vykonanie ešte neuplynula. Správny súd neprihliadol na to, že správny orgán pri vydaní uloženia pokuty mohol vziať do úvahy ďalšiu okolnosť, ktorá mohla byť na prospech žalobcu, a to splnenie predtým uloženej povinnosti vykonať nápravu, ak by rozhodnutie o uložení pokuty vydal až po uplynutí lehoty na vykonanie skoršej povinnosti. Aj skoršie rozhodnutie správneho orgánu o uložení povinnosti na vykonanie nápravy predstavovalo istú formu sankcie, v ktorej sa zhmotnila jednak represívna aj preventívna zložka správneho trestania, čo správne orgány ani správny súd nezobrali pri svojich záveroch do úvahy. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 1.10.2021. Podľa neho žalobca nesprávne posúdil skutočnosť, že splnenie uložených opatrení v určenom termíne, t.j. do 31.7.2018, predchádza začatiu/nezačatiu správneho konania o uložení pokuty za porušenie § 15 ods. 1 písm. b/ zákona o ovzduší. Argumenty žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť napadnutý rozsudok a preto žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú a neopodstatnenú zamietnuť.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§455 SSP) po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom a so sťažnostnými bodmi, ktorými bol kasačný súd viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) zistil, že kasačná sťažnosť je v celom rozsahu nedôvodná a preto ju zamietol z nasledovných dôvodov:

8. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice zo dňa 6.6.2018, ktorým bola žalobcovi uložená podľa § 30 ods. 4 zákona o ovzduší v znení neskorších predpisov pokuta za porušenie § 15 ods. 1 písm. b/ cit. zákona tým, že ako prevádzkovateľ stredného zdroja znečisťovania ovzdušia nedodrжал ustanovený emisný limit pre znečisťujúcu látku oxidy dusíka

NO₂, keď ustanovený emisný limit je 190mg/m³??, pričom kontrolným emisným meraním boli namerané na zariadení kogeneračná jednotka GE Jenbacher zistené priemerné emisné hodnoty 248 mg.m⁻³??, 244 mg.m⁻³??, 245 mg.m⁻³?. Súčasťou administratívneho spisu je správa o diskontinuálnom meraní emisií z kogeneračnej jednotky GE Jenbacher Bioplynovej stanice Dvorianky spoločnosti BEK Dvorianky s.r.o. vybraných znečisťujúcich látok CO a NO₂, č. 14/KE/2017 zo dňa 8.12.2017, z ktorej uvedený skutkový stav vyplýva. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. 2630-5860/53/2018/Tir zo dňa 19.2.2018 uložil žalobcovi opatrenie na nápravu: preukázať dodržiavanie emisného limitu pre znečisťujúcu látku oxidy dusíka na vyššie uvedenom zariadení v termíne do 31.7.2018. Splnenie uloženého opatrenia na nápravu nebolo ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia o uložení pokuty preukázané.

9. Medzi účastníkmi konania zistený skutkový stav nebol sporný. Žalobca v správnej žalobe napádal výšku uloženej pokuty, pričom žiadal, aby súd moderoval výšku uloženej pokuty na minimálnu možnú pokutu 160 eur. Žalovaný mal za to, že výška uloženej pokuty 2000 eur je v súlade so zákonnou úpravou pri rozmedzí pre uloženie pokuty, ktoré je od 160 eur do 33 000 eur.

10. Podľa § 15 ods. 1 písm. b/ zák. č. 137/2010 Z.z. o ovzduší v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia (3.9.2018) prevádzkovateľa veľkých zdrojov a prevádzkovateľa stredných zdrojov sú povinní dodržiavať emisné limity určené okresným úradom podľa tohto zákona alebo emisné limity určené správnym orgánom v integrovanom povoľovaní; ak emisné limity nie sú pre stacionárny zdroj takto určené, dodržiavať ustanovené emisné limity.

Podľa § 24 ods. 4 cit. zákona inšpekcia za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom, ktoré zistila kontrolnou činnosťou, ukladá pokuty.

Podľa § 30 ods. 4 cit. zákona okresný úrad alebo inšpekcia uloží prevádzkovateľovi stredného zdroja pokutu od 160 eur do 33 000 eur, ak poruší povinnosti ustanovené v § 14 ods. 2, § 15 ods. 1 písm. a) až c), h), l), n), z), aa) alebo písm. af), povinnosť plniť opatrenia podľa § 15 ods. 1 písm. f) alebo písm. s) alebo povinnosť prijať a vykonať opatrenia podľa § 15 ods. 1 písm. g), ab) alebo písm. ad) alebo ak prevádzkuje stacionárny zdroj bez súhlasu podľa § 17 ods. 1 písm. f) alebo poruší zákaz ustanovený v § 14 ods. 8 písm. a).

Podľa § 30 ods. 13 cit. zákona okresný úrad, inšpekcia a obec môžu začať konanie o uložení pokuty do jedného roka odo dňa, keď sa o porušení povinnosti dozvedeli, najneskôr do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pri rozhodovaní o výške pokuty prihliada okresný úrad, inšpekcia a obec na závažnosť a rozsah porušenia povinností, na okolnosti, ktoré viedli k tomuto porušeniu, a na čas trvania protiprávneho stavu.

11. Kasačný súd sa stotožnil s právnym posúdením veci zo strany správneho súdu, že uloženie sankcie vo výške 2000 eur nie je neprimerané. Tiež sa stotožnil so záverom súdu, že prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný dostatočne odôvodnili, čo ich viedlo k uloženiu sankcie vo výške 2000 eur, pričom uviedli jednotlivé poľahčujúce ako aj pritŕžujúce okolnosti, ktoré ovplyvnili určenie výšky sankcie.

12. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom správnych orgánov a správneho súdu, že vzhľadom na to, že bolo jednoznačne preukázané porušenie povinnosti žalobcu ako prevádzkovateľa stredného zdroja znečisťovania ovzdušia stanovenej v § 15 ods. 1 písm. b/ zákona o ovzduší, bola daná objektívna zodpovednosť na uloženie pokuty v zmysle § 30 ods. 4 cit. zákona. Keďže zodpovednosť za iné správne delikty je budovaná na objektívnom princípe, je právne irelevantné skúmanie úmyslu pri naplnení skutkovej podstaty tohto správneho deliktu a jeho spáchanie sa posudzuje výlučne na základe preukázania porušenia povinnosti podľa zákona o ovzduší. Ak sa porušenie zákona preukáže, nastupuje objektívna zodpovednosť subjektu a povinnosť správneho orgánu začať správne konanie a preto nie je potrebné osobitne odôvodňovať potrebu sankcionovať subjekt, ako to požadoval žalobca v správnej žalobe.

13. Čo sa týka samotnej výšky sankcie, kasačný súd sa stotožnil s posúdením správneho súdu, že sankcia bola uložená v primeranej výške. Bolo preukázané konkrétne porušenie povinnosti ustanovenej v § 15 ods. 1 písm. b/ zákona o ovzduší tým, že žalobca nedodrжал ustanovený emisný limit pre znečisťujúcu látku oxidy dusíka. Tento ustanovený limit bol stanovený na 190mg/m³??, pričom kontrolnými emisnými meraniami boli na jeho zariadení namerané priemerné emisné hodnoty priemerne vo výške 1,3 násobku ustanoveného emisného limitu. Nemožno preto konštatovať, žeby porušenie tohto ustanovenia bolo úplne minimálne, teda žeby namerané limity dosahovali len minimálne zvýšenie oproti ustanovenej (referenčnej) hodnote 190 mg/m³?. Preto ani podľa názoru kasačného súdu nebolo primerané uložiť žalobcovi pokutu v minimálnej výške 160 eur, ako to požadoval v správnej žalobe žalobca. Naopak, stanovená výška 2000 eur sa javí ako primeraná vzhľadom na konkrétne porušenie povinnosti zo strany žalobcu, teda na konkrétne namerané emisné hodnoty oxidov dusíka. Pokiaľ by správne orgány pristúpili k požiadavke žalobcu a uložili mu pokutu v minimálnej výške 160 eu , teda priamo na spodnej hranici zákonného rozmedzia, potom by nemali priestor v iných konaniach na zohľadnenie nameraných emisných hodnôt, ktoré by sa skutočne približovali k referenčnej hodnote 190mg/m³?. V tom prípade by subjekty, ktoré by porušili zákon týmto spôsobom, boli postavené na roveň žalobcovi, ktorý však stanovený emisný limit prekročil až o 1,3 násobok. Aj s poukazom na to, že horná hranica rozmedzia je až 33 000 eur, kasačný súd konštatuje primeranosť výšky uloženej pokuty.

14. Čo sa týka sťažnostnej námietky, že odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje náležité odôvodnenie uloženia sankcie a nerozoberá postup či výpočet uloženej pokuty, ako aj dôvody potreby sankcionovať žalobcu, kasačný súd nepovažuje túto námietku za dôvodnú. Ako už bolo mnohokrát judikované, v odôvodnení rozhodnutia je potrebné objasniť len skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. V tejto súvislosti Ústavný súd SR uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konania (sp.zn. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

15. Správny súd sa dostatočným spôsobom venoval námietkam žalobcu uvedeným v správnej žalobe, ktoré sa týkali namiataného nedostatočného odôvodnenia uloženej pokuty zo strany správnych orgánov. Poukázal na zákonné rozmedzie, v ktorom bolo možné pokutu uložiť, na odôvodnenie prvostupňového a preskúmaného rozhodnutia, ktoré sa venovali jednotlivým špecifickým okolnostiam daného prípadu a zobrali do úvahy poľahčujúce ako aj priťažujúce okolnosti, ktoré ovplyvnili určenie výšky sankcie. Zdôraznil, že účelom uloženej sankcie je jej represívna zložka, ako aj úloha individuálnej a generálnej prevencie a tiež, že zo strany správnych orgánov nebola predmetom dokazovania miera zavinenia zo strany žalobcu, pretože ide o objektívnu zodpovednosť.

16. Pokiaľ žalobca očakával, že správne orgány, resp. správny súd uvedú konkrétny výpočet uloženej pokuty, takáto požiadavka nemá základ v aplikovanej právnej úprave. Samotná výška uloženej pokuty je výsledkom myšlienkového postupu správnych orgánov pri tzv. správnej úvahe, teda zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v tom orgán verejnej správy v normatívne stanovených medziach uplatňuje svoju právomoc a ukladá druh sankcie a jej výšku. Správny súd v rámci preskúmania takéhoto rozhodnutia podľa § 27 ods. 2 SSP skúma, či toto nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Čo sa týka medzí, v danom prípade rozhodnutie z týchto medzí nevybočilo, keď medze stanovenia pokuty v danom prípade predstavuje minimálna výška 160 eur a maximálna výška 33 000 eur. Čo sa týka hľadísk stanovených zákonom pre uloženie výšky pokuty, tieto sú stanovené v § 30 ods. 13 druhá veta cit. zákona tak, že pri rozhodovaní o výške pokuty prihliada okresný úrad, inšpekcia a obec na závažnosť a rozsah porušenia povinnosti, na okolnosti, ktoré viedli k tomuto porušeniu a na čas trvania protiprávneho stavu. V danom prípade prvostupňový orgán síce stručne, ale dostatočným spôsobom odôvodnil, ako zohľadnil jednotlivé hľadiská pri stanovení výšky pokuty, a to závažnosť a rozsah porušenia povinnosti (konkrétne výška prekročenia ustanoveného emisného limitu) a okolnosti, ktoré viedli k tomuto porušeniu (išlo o prvé porušenie

povinnosti na úseku ochrany ovzdušia, ktoré bolo u žalobcu zistené, prístup žalobcu pri vykonávaní kontrole). Čas trvania protiprávneho stavu bol taktiež zhodnotený, keď bolo konštatované, že ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia o uložení pokuty ešte k splneniu uloženého opatrenia na nápravu nedošlo. V tomto konštatovaní prvostupňový orgán ustálil, že v čase vydania prvostupňového rozhodnutia nebolo preukázané, že by protiprávny stav už bol odstránený.

17. Čo sa týka námietky, že správne orgány nesprávne pri uložení pokuty prihliadali na nesplnenie uloženej povinnosti na vykonanie nápravy, hoci lehota na jej vykonanie ešte neuplynula, ani táto námietka nie je dôvodná. Je potrebné si uvedomiť, že predmetom prieskumu je rozhodnutie o uložení pokuty a že žalobca prekročil ustanovený emisný limit oxidov dusíka. Pri ukladaní pokuty a stanovovaní jej výšky, ako už bolo uvedené vyššie, je relevantné okrem iných hľadísk aj hľadisko času trvania protiprávneho stavu. Bolo teda plne v súlade so zákonom, ak prvostupňový správny orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia konštatoval, že ku dňu vydania rozhodnutia o pokute ešte opatrenie na nápravu uložené rozhodnutím zo dňa 19.2.2018 nebolo splnené. To preukazuje, že v čase vydania prvostupňového rozhodnutia protiprávny stav ešte trval, čo je jedno z hľadísk pre uloženie pokuty. To však neznamená, že žalobca v tom čase porušil povinnosť uloženú mu opatrením na nápravu zo dňa 19.2.2018. Inak povedané, to, že žalobca po zistení porušenia zákona čo najskôr nevykonal nápravu, je relevantné pre posúdenie výšky pokuty za porušenie § 15 ods. 1 písm. b/ zákona o ovzduší, avšak pokiaľ k tejto náprave došlo hocikedy do stanoveného termínu 31.7.2018, nedošlo k porušeniu povinnosti stanovenej opatrením na nápravu zo dňa 19.2.2018.

18. Žalobca teda zamieňa dve rozličné okolnosti: nesplnenie povinnosti uloženej mu opatrením na nápravu ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia, ktorá okolnosť nemala žiaden vplyv na uloženie pokuty a skutočné trvanie protiprávneho stavu k tomuto dňu, teda obdobie, v ktorom preukázateľne nebol dodržaný ustanovený emisný limit pre znečisťujúcu látku oxidy dusíka.

19. Pokiaľ v ďalšej časti tejto sťažnostnej námietky žalobca namieta, že správny súd neprihliadol na to, že správny orgán mohol vydať rozhodnutie o uložení pokuty až po uplynutí lehoty na vykonanie nápravy, čo by podľa žalobcu bola okolnosť v prospech neho, v prvom rade kasačný súd konštatuje, že táto námietka nie je prípustná v zmysle § 439 ods. 3 písm. b/ SSP, pretože sa jedná o námietku, ktorá nebola sťažovateľom uplatnená v konaní pred krajským súdom, hoci tak mohol urobiť. Na takúto námietku kasačný súd neprihliada. Len na okraj uvádza, že aj pokiaľ by prvostupňový orgán rozhodol o uložení pokuty až po dátume 31.7.2018, t. j. po vykonaní opatrenia na nápravu, musel by vziať v zmysle § 30 ods. 13 cit. zákona do úvahy skutočný čas trvania protiprávneho stavu, teda celé obdobie, dokedy bol tento protiprávny stav udržiavaný a samotné splnenie opatrenia na nápravu by na toto zistenie nemalo žiaden vplyv. Splnenie povinnosti vykonať nápravu v stanovenej lehote je povinnosťou žalobcu na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správneho orgánu a nie je poľahčujúcou okolnosťou, rovnako ako nie je priťažujúcou okolnosťou nesplnenie tejto povinnosti do stanovenej lehoty.

20. Ďalšia námietka žalobcu, že skoršie rozhodnutie správneho orgánu o uložení povinnosti na vykonanie nápravy tiež predstavovalo istú formu sankcie, je taktiež neprípustná v zmysle § 439 ods. 3 písm. b/ SSP ako nová námietka. Kasačný súd dodáva, že opatrenie na nápravu má iný účel ako uložená sankcia. Je ním odstránenie nedostatkov zistených kontrolnou činnosťou, a nie postihnutie prevádzkovateľa zdroja znečisťovania ovzdušia, ako sa mylne domnieva žalobca.

21. Vzhľadom na to, že sťažnostné námietky žalobcu boli v plnom rozsahu vyhodnotené ako nedôvodné, kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

22. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu trov kasačného konania, avšak kasačný súd mu náhradu nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168. Žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

23. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.